

דוב שחור טoidrus

אסייתוי וקונן

בסוג דוב הוא מין (**שם מדעי**)**דוב שחור אסיאתי או דב ההיילאים**.
ויפן **כולל** **טיוואן**, הדוב השחור האסיאתי חי ביערותיהם של אזורי הרים במוזרחה אסיה **U. t. Formosanus**

הדוב השחור האסיאתי גדל לאורך של 130 עד 190 ס"מ. הזכרים שוקלים בדרך כלל עד 150 ק"ג בעוד שהנקבות שוקלות בין 65 ל-90 ק"ג.

פרותו שחורה בצורה אחידה, עם חרטום חום בהיר וכתם לבן בצורת קשת בבית החזה. יש לו אוזניים חומות מעוגלות הקבועות נמוך בראשו ועיניים קטנות. שיער קצר באופן יחסית מכסה כמעט את כל הגוף. יש לו זנב קצר (6.5-10.6 ס"מ) ועבה. רגליו עבות וחזקות וכפות רגליו רחבות.

הדוב השחור האסיאתי מגיע לבגרות מינית בגיל 3-4 שנים.

אך באזוריים דרומיים עונת ההזדווגות יכולה, לijklוי עונת ההזדווגות נמשכת מיוני ההזוג נשאר ביחד במשך מספר ימים במהלך הרבייה ומוודoga. להימשך עד אוגוסט נולדים במאורה 1-4 גורים עיוריים שממשקם כ-300 גרם. ובפרקואר פעמים רבים. בינוואר גרים. לאחר שבוע הגורים פותחים את עיניהם ולאחר 3 חודשים הם נגמלים מיניקת. הגורים ממשיכים לחיות עם אם עד גיל 2-3 שנים.

אך ניזון בעיקר מצמחים. הוא צורך מגוון רחב של, הדוב השחור האסייתי הוא אוכל כל מזונות כולל פירות, גרגירים, עשבים, זרעים אגוזים, חסרי חוליות, דבש ובשר (דגים, ציפורים, מכרסמים ויונקים קטנים אחרים, וגם אגוזות).

Discus.co.il ©

a alamy stock photo

ATJY&J
www.alamy.com

זאב הרוי הרוקי זאב ערני, פונדקאי

צפוני: גיהנום:

תיאור:

הת-מין זה שוקל בדרך כלל 32-68 קילוגרם לעדר, וגובהו נע בין 60 ל-80 סנטימטרים, מה שהופך אותו לאחד המינים הגדולים ביותר של הזאב האפור. יהיה זו צבע פרווה עם פרווה הכלולת יותר צבע לבן, זאב הרוי הרוקי דרומי, בהיר יותר מאשר הדרומי ופחות צבע שחור.

הרגלי תזונה:

מהרי הרוקי, איילים איילים, זאב הרוי צפון רוקי ניזון בעיקר מציד ביזונים אמריקאים עם זאת, הזאב אורב לעיתים גם לבעלי. ובונים קנדים, מהמין אייל פרדי שחור-זנב חיים אחרים, אם הסיכוי לצוד אותם גבוה.

הגוף שלו, זאב צפון הרוי הרוקי אוכל מדי יום בשר מהוות כ-10%-21% ממשת למרות שהיו מקרים מתועדים של פרט שאכל עד 37% ממשת גופו. עם זאת, כאשר הטרף לא מצוי בשפע, הזאבים מסוגלים לשרוד במשך תקופות זמן ארוכות, באבילת בזמניהם של מחסור חמור במזון, מתרחש, אך רק, קינbillizm. כמויות מזון קטנות למדי כאשר מדובר בזכב פצע או חלש בלהקה.

ההיסטוריה:

הפעם הראשונה בה תועד פרט של זאב צפוני הרוקי, הייתה כאשר הוא נמצא מאוחר המאה המרכזית שלו. הפרט תועד בিירוט גדולים שלימים הפכו בזמן נדידה אותו זאבי התגוררו בקרבת (Yellowstone). "פארק הלאומי ילוסטן" לידועים כשהחשיבו את הזאב לחייה, (Tukudika), מקום של אמריקאים ילידי השבט טוקודיקה קדושה. ככל שהאוכלוסייה האמריקנית החלה להתרחב ממערב, בסוף המאה ה-19 החלו להתישב באזורי. בבאוזם, זאב הרוי צפוני הרוקי ובוקרים, הקלאים, חוואים, החל לאروب ולצד בעלי החיים שהובאו על ידי המתיישבים. חוק למיגור הזאים, שהפכו והציגו הורתה באמצעות השימוש ברוביים, 1915 למתוך למתיישבים, נחקק בשנת מלכודות, ורעל. מדיניות זו נעשתה בהיקף גדול יותר, עם הקמת שירות הפארקים שהשליט באופן מסויר ומואגן, באמצעות הלאומיים של ארצות הברית ניצדו, 1924 חוק את "השמדת בעלי חיים וצמחייה העשויים להיות מזיקים". בשנת הזרים האחרון שהיו מצויים באזור ילוסטן, אם כי מספר קטן של זאבי צפוני הרוקי שרדו בפריפריה.

תוכנית ההבראה לחת המין:

אם כי יישום, 1980 תוכנית ההבראה לזאבי הרוי צפוני אושרה לראשונה בשנת התוכנית דרש שקבוצה מסוימת, 1987 התקנה הוחל רק שבע שנים מאוחר יותר, בשנת של זאים תגורר באזור ילוסטן. הקבוצה כללה לפחות עשרה זוגות זאים, והאוכלוסייה נשארה באזור בצורה יציבה, במשך שלוש שנים לפחות. עם זאת, זאב צפוני הרוי הרוקי לא היה, בעת הניסוח הריאוני של התקנה מכין נבדל ולגיטימי, וכך הזרים זואב (Great Plains wolf) המערביים בתוכנית ההבראה היו זאב המישורים הגדולים הסיבה העיקרי לכך היה עקב שני תת-מינים (Mackenzie Valley wolf). עמק מקוני של זאב ששוטטו באותו האזור, וכי התוכנית כיסתה את ריבוי הזרים באזור נרחב יותר, מאשר אзор זאבי צפוני הרוקי, וכך נכללו בה גם תת-מינים נוספים שהתרבותו. מסיבה זו, תת-המין הגדל במספרית ביותר, נבחר להיות ממוקם באזור, כדי לא להפר את האיזון באזורי השוניים. בתגובה להששות על כך שאפשר לזרים להיות תיירה, 1994 בנובמבר 22-חופשיים באזור, הטויטה הסופית של התוכנית, שהושלמה בכך חוואים הורשו להרוג את הזרים כאשר הם "נתפסו בשעת מעשה של הרג בעלי חיים על קרקע פרטיה".

בשלוש תביעות טענו מתנגדים תוכנית ההבראה כי הזרים החדשם מאויימים על אוכלוסיית הזרים הווותיקה, ואילו התומכים דרשו להחיל מעמד מוגן באופן מלא על הזרים. שופט בית המשפט המחויז ויליאם פ. דאונס קבע כי ההשבה לטבע של הזאב שבחוק. עם זאת, פסק דין זה בוטל על, של מינים בסכנת הכחדה, (j)-הפרה את סעיף 10 ידי בית המשפט לעערורים.

נשר:

של עופות הוא סוג בתת-משפחה נשרי העולם הישן (Gyps: שם מדעי) בشرط העברית קיים לא פעם בלבול בין נשר. דורסים גדולים ואוכלי נבלות הנשר גדול מהעיט, חסר נוצות בראשו והוא בעל צוואר ארוך - בין עיט של הנשר עבה וארוך יותר והוא ניזון בעיקר מנבלות. העיט מקורו. וקירה לעמודתו בעלי ראש מנוצה, המקור קצר יותר והוא עט על טרפף חיו אותו הוא מעדיף על פגרים. הנשר הוא אחד העופות הדורסים הגדולים בטבע.

שםו של הנשר:

לבין, שהוא אוכל נבלות, (Gyps) יש להבדיל בין הנשר הבלבול בין שני עתיק יומין, וכבר [1]. (Aquila) שהוא טורף העיט העירוני, שהויהו של נשר עם "אייגלא" (כך בתעתוק לעברית) הוא שגוי, [2] בתוספות שהרי בתלמוד נאמר שלנשר אין "אכבע יתרה" (אכבע אחרית) בעוד ל"אייגלא" יש אכבע צו.

הוחלט ליישב את הסוגיה בין נשר - ב-1973 בישיבה 115 של האקדמיה ללשון העברית ואלו Aquila-לעיט באופין סופי. אנשי האקדמיה ללשון העדיפו לננות בשם נשר את ה זאת לפי המונח של הרמב"ן "נשר קירה", Gyps-הזואולוגים צידדו במתן השם נשר לבסוף, לאחר שהזואולוגים אימנו בפניה Gyps fulvus. [3] נאותה האקדמיה קיבל את דעתם והسمות התקבעו בשפה העברית, לבג"ץ.

יש הטוענים שהמקור לשמו של הנשר הוא מן השורש ג.ש.ר, על שם נשירה נזוטינו תוך הנשר אוכל מבשר הנבללה. [4][5][6] לפולמת השיער המכסה את ראשו ואת צווארו תחיבת של ראשו אל קרביו של הטרף, ולכן הוא זוקק לנשירה הנזוטה בצווארו, כדי שלא Griffon באנגלית הוא מכונה. יפריעו לאכילתיו. הנשר הישראלי מכונה נשר מקראי ובערבית הוא קריוי "ניסר" Vulture.

הצורה:

לעתים רחוקות הנשר תוקף בעל חיים בריא. הנשר יכול להרוג בעל חיים חולה או פצוע. המסוגל להתרחב במידה רבה. הנשר מסוגל לאכול כמותותesar besar גודלות לנשר יש זפק הזפק שלו, כך שניתן לראות את הזפק שלו בולט עד מלא נפח [7] (יותר מכך) לאחר אrophy אrophy הנשר נה מעת בישיבה לעתים מנומנם, ומעכל את מאכלו. [9] בצווארו עם זאת הנשר עשוי גם לצום ללא כל נזק לגופו, במשך 5-6 ימים. הנשר יכול לראות

למרחך של 45 מטרים בקרירוב חפץ בגודל של סנטימטר אחד בלבד. הוא אינו רואה יותר אף על פי שהוא נקרא מלך העופות. הנשר אינו מסוגל לשאת את טרפו טוב מן החוץ הנשר. כך הנשרamacil את גזולייו אלא רק לפולות אותו מעוכל מן החוץ, בטופריו הוא, בוטולינום הנשר הסין באופן טבעי מפני הרעלן. הוא בעל ערך רב כאוכל נבלות רקوب בוגר בוגר לכך, הנשר מסוגל לאכול בשער. הרעלן הגורם למחלת הבוטוליזם [10] מבלי שייגרם נזק לביריאות והידקי כוורה אנטרכס המכיל חידקי.

הנשר בישראל:

הנשר הנפוץ בישראל הוא הנשר המקראי.

בנהל, בנחל גמלא, בכרמל, תפוצה בארץ: ריכוזים של נשרים מקנים ברמת הגולן עוף זה נמצא באזורי הרריים בעלי מצוקים. בעבר הייתה אוכלוסיית: [7] ובנגב צין גדולה בהרבה מאשר כו. אוכלוסיות מין זה הצטמצמה עקב שלל הנשרים בישראל הידלדות מקורות מזון והפרעה, התחשמלות, הרעלת ציד: גורמים, ביניהם אתרי קינון.

הסיבות לצמצום האוכלוסייה הנשרים בארץ הן. בישראל מצוי הנשר בסכנת הכחדה והילכדות בראשות חקלאיות. ציד, בקווים מתח גבוח התחשמלות, בעיקר הרעלות בקר הרעלות בקר הנבעות מأسباب שונות, מתגללות אל פתחו של הנשר ופוגעות בו.

זהו מספר הנמו. [12] למשל, נספרו כ-200 נשרים בלבד בארץ בפברואר 2005 לעומת לュמת שנים קודמות בעשרות אחוזים.

בשנים האחרונות נזום פרויקט שיקום של אוכלוסיית הנשרים על ידי הי-בר כחלק משיקום כל המינים שהיו בארץ בתקופה המקרה. כחלק מהשיקום הי-בר כרמל גידל גזולים בשבי וסייע להם להתגבר ולהפוך לעצמאיים בשיטה. את השיטה עצמו הי-בר קווים מתח גבוח בר דאג לנקבות מגורמים מסכנים: פריסת מגני התחשמלות מגומי פעילות הסברה בקרב החקלאים לצמצום השימוש ברעלים, וכן, בשיתוף חברות ההשמדת הקמת שטחי האכלת נקדים נקיים שבהם אנשי החברה בשיתוף החקלאים הביאו ביזמתם נבלות לשם הזנת הנשרים אשר התקשו למצוא מזון.

הי-בר שחרר את הבוגרים עם צמיד מעקב לויני על רגליהם לשם חקר יכולת נתפס. הרשוויות הסתגלו והנדידה שלהם. אחד מהנשרים הרחיק עד עבר הסעודית שהופתעו להיתקל בנשר עם צמיד מעקב ישראלי טענו בתוקף שמדובר בנשר-מרgal של המוסד. [13]

על פיו הקמת טורбинות ברמת דו"ח לממשלה הגישה החברה להגנת הטבע 2017 בسنة [14] עלולה להכחיד את אוכלוסיית הנשרים הגולן.

ועד מרכז אסיה במזרח התיכון, ואיראן דרך טורקיה תפוצה בעולם: מדרום אירופה. הנשר הוא עוף חברתי. הוא דוגר ולן במושבות מצוקים גבוהים.

שני. אחת שכבה לבן, שבוקעת לאחר 52–56 יום ביצה בין נייר לרצץ מטילה הנקבה הבוקע פקוח עיניים ועוטה פלומה על הביצה ובאכלת הגוזל ההורים משתתפים בדgebra בגיל 100–125 يوم לבנה, הגוזל פורה מהקן.

הנמשך כפי הנראה, לפחות כל חיים, בתקופת הקשר בין בני הזוג הוא קשר מונוגמי החיזור מסרקרים בני הזוג זה את זה, מבצעים מעופי ראווה ומרבים להשמיע קול.

נצפה בפעם הראשונה בישראל, ב-5 במאי 2014, בגבעות גד נשר דרומי, מין נוסף.

© Jörg Buttgard
www.NATURFOTO.de

עבדה מדתך

הרעהמה: לפניהם

מאפיינים:

אצל הזכר הרעמה יורדת לחזה ולרגליים הקדמיות. קרנייו דומים לאלה של היעל הנובי למראותיו. הוא שיך לסוג בין כבש לעז. הוא אוהב לעשות "אמבטיות חול" ולשפוף את עורו במטרה להיפטר מחרקים. ההרין נמשך חמישה חודשים, ותקופת ההנקה 3-4 חודשים. מקורם של כבשי הרעמה הוא במרוקו בהרי האטלס. שם הם מצויים בסכנת הכחדה, בשל הריס שטחי מהיה וציד בלתי מבוקר, הידללות מקורות מזון ועוד. כבש הרעמה הוא בעל חיים המשמש חוליה מקורת בין הכבש לעז. יש לו סמן ני שישיים בעיזים וכאלו שקיים בכבשים. לזכרים רעמה מפוארת המתנשאת לכל אורך הצוואר. הם גם גדולים ממשמעות מהנקבות. זכר בוגר עשוי להגיע למשקל של מעל 100 קילוגרמים והם בעלי כוח אדיר.

ולא יהסס להרוג כל פולש המאים על כבש הרעמה הוא בעל חיים מאוד טריטוריאלי.
אזור המהיה שלו

באזורים הצחיחים בהם הוא כבש הרעמה, הוא נאלץ לגווע קילומטרים רבים בכל יום
בתורו אחר מזון.

